

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Zagreb, Turinina 3

Poslovni broj: Povrv-309/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu po sucu toga suda Vesni Volar, u pravnoj stvari tužitelja ALFA CREDIT SL, C/ Principe Devergara 109/2, 28002 Madrid, Španjolska, OIB: 57768789523, zastupano po punomoćniku Mislavu Bistoviću, odvjetniku u Zagrebu, Ulica Andrije Hebranga 27, OIB: 77214883107, protiv tuženice Gordane Baša iz Zagreba, Božidara Magovca 31, OIB: 55084417199, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Igora Hlebca, odvjetnika i tuženice osobno, 14. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Dražena Markuša iz Zagreba, poslovni broj Ovr-6753/2026, UPP/OS-Ovr-416/2026 od 7. travnja 2026., u dijelu kojim se nalaže tuženici Gordani Baša iz Zagreba, Božidara Magovca 31, OIB: 55084417199 isplatiti tužitelju ALFA CREDIT SL, C/ Principe Devergara 109/2, 28002 Madrid, Španjolska, OIB: 57768789523, iznos od 2.375,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 12. ožujka 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Dražena Markuša iz Zagreba, poslovni broj Ovr-6753/2026, UPP/OS-Ovr-416/2026 od 7. travnja 2026., u dijelu kojim se nalaže tuženici Gordani Baša iz Zagreba, Božidara Magovca 31, OIB: 55084417199, isplatiti tužitelju ALFA CREDIT SL, C/ Principe Devergara 109/2, 28002 Madrid, Španjolska, OIB: 57768789523, iznos od 985,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 12. ožujka 2026. do isplate, te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženici Gordani Baša iz Zagreba, Božidara Magovca 31, OIB: 55084417199, naknaditi tužitelju ALFA CREDIT SL, C/ Principe Devergara 109/2, 28002 Madrid, Španjolska, OIB: 57768789523, trošak postupka u iznosu od 195,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 14. listopada 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Mladen Markuš iz Zagreba donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Povrv-6753/2026, UPP/OS-Ovrv-416/2026 od 7. travnja 2026. kojim je naloženo tuženici isplatiti tužitelju iznos od 3.360,00 EUR sa zateznim kamatama koje od 12. ožujka 2026. do isplate.

2. Tuženica je protiv navedenog rješenja o ovrsi pravodobno podnijela prigovor, te je rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-309/2026-2 od 7. svibnja 2026. stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje i postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženica je u prigovoru na rješenje o ovrsi, sada odgovoru na tužbu, navela da joj je 3. veljače isplaćeno na tekući račun 2.275,00 EUR (podneskom od 20. travnja 2026. ispravila je iznos, te je navela da je primila iznos od 2.375,00 EUR). Navela je da je Osnovni ugovor o zajmu na temelju kojeg je pokrenuta ovrha ništetan sukladno članku 322. i 329. Zakona o obveznim odnosima, odnosno da kamatna stopa i popratni troškovi višestruko premašuju kamatnu stopu propisanu zakonom, čime predmetni ugovor poprima obilježje lihvarskog ugovora., Navela je da je tužitelj iskoristio njezino teško imovinsko stanje i financijsku situaciju, psihološku traumu zbog teške obiteljske tragedije. Nije osporila da je primila iznos od 2.375,00 EUR i spremna je isti vratiti.

4. U daljnjem tijeku postupka ostala je kod navoda iznesenih u odgovoru na tužbu. Navela je da predmetni ugovor o zajmu smatra ništenim zbog kamata, te da je zbog teške životne i materijalne i situacije bila prisiljena uzeti zajam, te da ne spori da je zaprimila iznos od 2.375,00 EUR, ali navedeni iznos nije u mogućnosti vratiti.

5. Tužitelj je u tijeku postupka naveo da su 3. veljače 2026. sklopili Ugovor o zajmu AC-2026-882, kojim se tužitelj (zajmodavac) obvezao tuženici (zajmoprimcu) isplatiti iznos zajma od 2.400,00 EUR, umanjen za troškove obrade u iznosu od 25,00 EUR koji iznos se tuženica obvezala vratiti u roku od 90 dana od dana zaključenja ugovora s uvećanjem koje se odnosi na fiksnu pristojbu u iznosu od

960,00 EUR, što ukupno čini iznos od 3.360,00 EUR. Naveo je da je u odredbi članka 1. Općih uvjeta poslovanja propisano kako institut „zajma” predstavlja novčani iznos kojeg zatraži tražitelj zajma u visini iznosa koje ponudi zajmoprimac, te obuhvaća glavnica, troškove obrade i fiksnu pristojbu za korištenje istog novčanog iznosa kako su naznačeni u Ugovoru o zajmu. Nadalje, da je u standardnim informacijama također naveden iznos naknade za obradu kredita kao i iznos fiksne pristojbe te da je tuženica prije sklapanja ugovora o zajmu bila upoznata s istim, te da je tuženici predao i otplatni plan u kojemu su navedeni iznosi zajma sa svim troškovima i fiksnim pristojbama. Predložio je sudu održati na snazi platni nalog uz naknadu troška postupka.

6. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ostao kod navoda iz tužbe, te je naveo da ne osporava da je tuženica zaprimila iznos od 2.375,00 EUR. Smatra da je tuženica bila u cijelosti upoznata s troškom obrade zajma i fiksnom pristojbom, s obzirom na to da su navedeni troškovi bili navedeni u ugovoru o zajmu i u općim uvjetima poslovanja koje je tužitelj uredno dostavio tuženici, u sklopu ponude, na uvid putem e-maila te je tuženica nakon što se upoznala s navedenim uvjetima zajma samoinicijativno poslala SMS poruku sadržaja da se zajam isplati. Nadalje, smatra kako fiksna pristojba nije ništetna s obzirom na to da fiksna pristojba pokriva niz troškova koji su jasno i transparentno navedeni u ugovoru o zajmu i u općim uvjetima poslovanja, te da stoga nema osnove da bi takva pristojba bila ništetna. Također, u odnosu na navode tuženice da bi se radilo o lihvarskom ugovoru, istaknuo je kako sukladno Zakonu u obveznim odnosima i sudskoj praksi za postojanje lihvarskog odnosno zelenaškog ugovora potrebno kumulativno ispunjenje subjektivne i objektivne pretpostavke, dok tuženica, kada se poziva na pretpostavku da je tužitelj iskoristio njezino loše imovinsko stanje, navedeno ničim ne dokazuje.

7. Tijekom postupka sud je izvršio uvid Izvod otvorenih stavaka iz poslovnih knjiga na temelju Ugovora o zajmu AC-2026-882 od dana 11. ožujka 2026. (list 8), ovjereni prijevod sa španjolskog jezika – potvrda registra, uz isto na španjolskom jeziku (list 10-20), Potvrdu o osobnom identifikacijskom broju za zakonskog zastupnika tužitelja (list 21), Ugovor o zajmu AC-2026-882 (list 48-51), otplatni plan za AC-2026-882 (list 52), podatke o radniku, ovdje tuženici (list 53), presliku osobne iskaznice (list 34-58), Opće uvjete poslovanja (list 59-69, 126-133), Tehničku potvrdu o SMS potvrdi isplate (list 70-71), e-mail korespondenciju (list 72-97), presudu Općinskog suda u Zadru poslovni broj Povrv-382/2021 od 21. srpnja 2022. (list 98-104), presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj Povrv-996/2020 od 31. kolovoza 2021. (list 105-109), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3503/2020 od 20. kolovoza 2020. (list 110-113), presudu Županijskog suda u Vukovaru poslovni broj GŽ-724/2021 od 14. listopada 2021. (list 114-116), presudu Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ-452/2025 od 22. travnja 2026. (list 117-124), izvod iz prometa po računu tuženice (list 142-144).

8. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja prema tuženici za isplatu iznosa od 3.360,00 EUR s naslova sklopljenog Ugovora o zajmu AC-2026-882.

10. Među strankama je sporna pravna osnova zahtjeva, je li predmetni ugovor ništetan u pogledu valjanost odredbe o fiksnoj pristojbi (960,00 EUR), o trošku obrade istog u iznosu od 25,00 EUR, je li ugovor ništetan u pogledu kamatne stope, te jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za proglašenje Ugovora o zajmu AC-2026-882 ništetnim u cijelosti kao zelenaškog ugovora.

11. Među strankama nije sporno da je Ugovor o zajmu AC-2026-882 sklopljen 3. veljače 2026. između tužitelja i tuženice, putem daljinske komunikacije, da je tuženica na ime Ugovora o zajmu AC-2026-882 primila iznos od 2.375,00 EUR.

12. Iz izvoda otvorenih stavak iz poslovnih knjiga na temelju Ugovora o zajmu AC-2026-882 od dana 11. ožujka 2026. proizlazi da ukupna tražbina tužitelja iznosi 3.360,00 EUR i to po stavkama: pristojba u iznosu od 960,00 EUR s dospeljećem 5. ožujka 2026.; glavnice: u iznosu od 330,00 EUR s dospeljećem 5. ožujka 2026.; u iznosu od 1.110,00 EUR s dospeljećem 11. ožujka 2026. i u iznosu od 960,00 EUR s dospeljećem 11. ožujka 2026.

13. Uvidom u Ugovor o zajmu AC-2026-882 od 3. veljače 2026. (dalje: Ugovor o zajmu) sud je utvrdio da je isti sklopljen na daljinu između tužitelja i tuženice. Uvidom u tehničku potvrdu o SMS potvrdi isplate sud je utvrdio da je 3. veljače 2026. tuženica poslala SMS poruku na tužiteljev broj s tekstom „ISPLATI AC-2026-882“, a kojim je od istog zatražila isplatu zajma u iznosu od 2.400,00 EUR.

13.1. Odredbom članka 5. stavak 5.1. Ugovora o zajmu ugovoreno je da ono što nije ugovorom detaljno definirano, te da se na sve odnose između Zajmodavca i Zajmoprimca, odnosno ugovornih stranaka, primjenjuju Opći uvjeti Zajmodavca. Mjerodavno pravo za ove Opće uvjete i Ugovor o zajmu je pravo Kraljevine Španjolske.

14. Međutim, odredbom članka 6. stavka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o mjerodavnom pravu za ugovorne obveze (Rim I) (dalje: Uredba) propisano je da ne dovodeći u pitanje članke 5. i 7., ugovor koji sklopi fizička osoba u svrhu za koju se smatra da je izvan njegove struke ili profesije (potrošač) s drugom osobom koja djeluje u svojoj struci ili profesiji (poduzetnik) podliježe pravu države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, pod uvjetom da poduzetnik: (a) provodi svoje komercijalne ili stručne djelatnosti u državi u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, ili (b) bilo kojim sredstvima usmjerava takve aktivnosti na tu državu ili na više država, uključujući tu državu, te da je ugovor obuhvaćen opsegom tih aktivnosti. Bez obzira na stavak 1., ugovorne stranke mogu odabrati mjerodavno pravo za ugovor koji ispunjava zahtjeve stavka 1. u skladu s člankom 3. Međutim, takav izbor ne može za posljedicu imati lišavanje potrošača zaštite koja mu je osigurana odredbama od kojih se ne može odstupiti sporazumom, na temelju prava koje bi bilo mjerodavno na temelju stavka 1. u slučaju da mjerodavno pravo nije izabrano.

15. Ugovor je, dakle, sklopljen putem daljinske komunikacije između tuženice s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj i tužitelja sa sjedištem u Španjolskoj, državi članici Europske unije, a sukladno članku 6. Uredbe na ugovore sklopljene na daljinu u španjolskom pravu primjenjuju se odredbe članka 45. stavak 3. Zakona o

zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 19/22.; dalje: ZZP) kojim je propisano da ako je za ugovore iz ovoga dijela Zakona mjerodavno strano pravo, potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu i drugim zakonima kojima se štite potrošači.

16. Odredbom članka 4. toč. 21. ZZP-a propisano je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

17. U odnosu na svojstvo potrošača valja istaknuti kako iz dokumentacije u koju je izvršen uvid proizlazi da je tužiteljica kao korisnik kredita imala status potrošača u smislu odredbe članka 4. toč. 21. ZZP-a, a s obzirom da je predmetni ugovor o kreditu sklopila kao fizička osoba u svrhe koje nisu namijenjene njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

18. U Glavi II ZZP-a propisane su odredbe o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima. Tako je člankom 53. ZZP-a propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (stavak 1.) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca (stavak 2). Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati (stavak 4.).

18.1. Odredbom članka 54. ZZP-a propisane su pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima pa je tako toč. 10. propisano da je nepoštena odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom, dok je toč. 19. propisano da je nepoštena odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošača na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predviđena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogućava izvođenje dokaza koji idu u prilog potrošaču ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošača kada bi, prema mjerodavnom pravu, teret dokaza bio na trgovcu.

18.2. Odredbom članka 55. stavak 1. i 2. ZZP-a propisano je da nepoštenost ugovornih odredaba utvrđuje nadležni sud pravomoćnom sudskom presudom. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba nepoštena uzimat će se u obzir priroda proizvoda koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

18.3. Odredbom članka 56. ZZP-a propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.

18.4. Odredbom članka 59. stavkom 1. i 2. ZPP-a propisano je da je nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

19. Odredbom članak 296. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 78/15., 29/18., 126/21.; dalje: ZOO) propisano je da su ništetne odredbe općih uvjeta ugovora koje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzroče očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak i ako su opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog tijela.

20. Uvidom u Ugovor o zajmu sud je utvrdio da je Zajmoprimac, ovdje tuženica, od Zajmodavca, ovdje tužitelja, zatražila isplatu zajma u iznosu od 2.400,00 EUR (članak 1. stavak 1.1.), dok je stavkom 2. stavak 2.2. ugovoreno da će tužitelj isplatiti tuženici iznos zajma umanjen za troškove obrade u iznosu od 25,00 EUR. Nadalje, člankom 3. stavkom 3.1. Ugovora o zajmu ugovoreno je da se tuženica obvezuje vratiti zajam u roku od 90 dana od zaključenja ovog Ugovora s uvećanjem koje se odnosi na fiksnu pristojbu/naknadu u iznosu od 960,00 EUR, što čini ukupno iznos od 3.360,00 EUR.

21. Člankom 6. Ugovora o zajmu ugovorene su sljedeće fiksne pristojbe/naknade i to: administrativni troškovi registracije, troškovi verifikacije identiteta, naknada za rizik nenaplativosti te troškovi servisiranja zajma, te da se fiksni trošak obrade finalnog zahtjeva za Zajam zasebno naplaćuje u apsolutnom novčanom iznosu u rasponu od 5,00 do 30,00 EUR. Istovjetna je odredba sadržana i u članku 7. Općih uvjeta poslovanja, u poglavlju o troškovima verifikacije identiteta, gdje se navodi da se trošak obrade finalnog zahtjeva za Zajam zasebno naplaćuje u apsolutnom novčanom iznosu u rasponu od 5,00 do 30,00 EUR.

22. Iz e-mail korespondencije datirane 3. veljače 2026., između tužitelja i tuženice, proizlazi da je prema otplatnom planu tuženica dužna vratiti iznos od 3.360,00 EUR, te da je tuženici isplaćen iznos od 2.375,00 EUR (iznos od 2.400,00 EUR umanjen za trošak obrade u iznosu od 25,00 EUR).

22.1. Uvidom u izvod prometa po računu, a koji izvod je tuženica predala na ročištu održanom 9. rujna 2026., sud je utvrdio da je tužitelj dana 3. veljače 2026. isplatio tuženici na ime zajma iznos od 2.375,00 EUR. Ujedno na ročištu je zamjenik punomoćnika tužitelja učinio nespornim da je tuženica zaprimila iznos od 2.375,00 EUR.

23. Dakle, tužitelj je od ugovorenog iznosa zajma od 2.400,00 EUR unaprijed zadržao 25,00 EUR na temelju odredbe članka 2.2. Ugovora na ime troška obrade, te je tuženici isplatio iznos od 2.375,00 EUR.

24. Iz Ugovora o zajmu proizlazi da je predmetni ugovor prethodno pripremio tužitelj, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, te da se po prirodi stvari o odredbama nije pojedinačno pregovaralo, a niti se moglo pojedinačno pregovarati. Iznos pristojbe u iznosu od 960,00 EUR ugovoren člankom 3. stavkom 3.1. Ugovora o zajmu kojom se tuženica kao zajmoprimac obvezala tužitelju kao zajmodavcu platiti pristojbu u navedenom iznosu, iznosi čak 40% visine isplaćenog zajma za razdoblje vraćanja od

90 dana. Time je dio odredbe članka 3. stavak 3.1. Ugovora o zajmu, a koja se odnosi na fiksnu pristojbu/naknadu u iznosu od 960,00 EUR nepoštena s obzirom na to da uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tuženice kao potrošača, a o kojoj se odredbi nije pojedinačno pregovaralo pa potrošač nije imao utjecaja na sadržaj te ugovorne odredbe (članak 53. stavak 1. i 2. ZZP-a), a ugovorna odredba protivna je i odredbi članka 26. stavak 1. ZOO-a. Tužitelj nije dokazao da bi iznos od 960,00 EUR odgovarao stvarno pruženim uslugama ili stvarno nastalim troškovima u konkretnom predmetu.

25. Nadalje, kako je već navedeno, sud je uvidom u Ugovor o zajmu utvrdio da je stavkom 2. stavak 2.2. ugovoreno da će tužitelj isplatiti tuženici iznos zajma umanjen za troškove obrade u iznosu od 25,00 EUR. Na taj način tužitelj je isplatio tuženici iznos od 2.375,00 EUR, umjesto ugovorenih 2.400,00 EUR.

26. Odredbom članka 2. stavak 1. točka 7. Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj: 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15., 52/16. i 156/23.; dalje: ZPK) propisano je da ukupni troškovi kredita za potrošača uključuju kamate, naknade, poreze i sve druge naknade koje potrošač mora platiti u vezi s ugovorom o kreditu te koji su poznati vjerovniku, osim troškova javnog bilježnika. Naknade na odobrene kredite moraju biti vezane uz stvarni trošak odobravanja kredita. Nakon sklapanja ugovora o kreditu, nije dopušteno uvođenje novih naknada. Troškovi dodatnih usluga koje se odnose na ugovor o kreditu, posebice premije osiguranja, također su uključeni ako je sklapanje ugovora o pružanju drugih usluga obvezno u cilju dobivanja kredita ili dobivanja kredita prema uvjetima koji vrijede na tržištu.

27. Tužitelj nije dokazao da naknada u iznosu od 25,00 EUR odgovara stvarno nastalim troškovima odobravanja zajma tuženici. Trošak obrade, kako u Ugovoru o zajmu, tako i u Općim uvjetima, određen je u apsolutnom novčanom iznosu u rasponima od 5,00 do 30,00 EUR. Tužitelj nije dokazao kako je tuženici zaračunao iznos od 25,00 EUR, za koje je usluge ta naknada ugovorena niti koje troškove tim iznosom pokriva odnosno da pokriva stvarno nastale troškove i koje, a što je u izravnoj suprotnosti s odredbom članka 2. stavak 1. točka 7. ZPK-a. Naime, tužitelj nije dokazao da je trošak obrade u iznosu od 25,00 EUR izračunavao i procjenjivao u konkretnom slučaju. Sud ocjenjuje stoga da je i ova odredba Ugovora o zajmu i to članak 2. stavak 2.2. nepoštena s obzirom na to da uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu tuženice kao potrošača, a o kojoj se odredbi nije pojedinačno pregovaralo pa potrošač nije imao utjecaja na sadržaj te ugovorne odredbe, te jer tužitelju daje pravo na naplatu iznosa koji nije vezan uz konkretno pruženu uslugu (članak 53. stavak 1. i 2. ZZP-a), te stoga i ništetna sukladno članku 59. stavka 1. ZZP-a u svezi odredbe članka 296. stavak 1. ZOO-a. Ujedno se napominje da tužitelj nije ovlašten potraživati iznos koji tuženici nikada nije ni isplatio.

28. Slijedom navedenog, s obzirom da su temeljem odredbe članka 59. stavak 1. ZZP-a nepoštene odredbe ništetne, odnosno da su ništetne odredbe članka 2. stavak 2.2. i dio odredbe članka 3. stavak 3.1. Ugovora o kreditu, a koja odredba se odnosi na fiksnu pristojbu/naknadu u iznosu od 960,00 EUR, a na ništetnost sud pazi tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti, kao i da ništetne odredbe ne proizvode pravne učinke, sud je utvrdio da tuženica nije u obvezi isplatiti tužitelju naknadu u

ukupnom iznosu od 985,00 EUR (960,00 EUR+25,00 EUR), sa zateznim kamatama koje teku od 12. ožujka 2026. do isplate.

29. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe članka 451. stavak 3. ZPP-a djelomično ukinuti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi za iznos od 985,00 EUR sa zateznom kamatom koje teku od 12. ožujka 2026. do isplate, te odbiti tužbeni zahtjev u tom dijelu pa je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

30. Tuženica je navela da je tužitelj iskoristio njezino teško imovinsko stanje i tešku financijsku i psihološku traumu uzrokovanu obiteljskom tragedijom, a koje navode je ponovila na ročištu održanom 9. rujna 2026. Navela je da je zbog svega bila primorana uzeti zajam, te se stoga pozivala na ništetnost Ugovora u cijelosti temeljem članka 329. stavka 1. ZOO-a (zelenaški ugovor).

31. Odredbom članka 329. stavak 1. ZOO-a, ništetan je ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili zavisnošću, ugovori za sebe ili za nekog trećega korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugome dao ili učinio. Za primjenu članka 329. ZOO-a moraju biti kumulativno ispunjene tri pretpostavke: (a) subjektivna pretpostavka na strani oštećenog, tj. stanje nužde, teško materijalno stanje, nedovoljno iskustvo, lakomislenost ili zavisnost; (b) znanje i namjera iskorištavanja na strani vjerovnika, tj. vjerovnik je bio svjestan navedenih okolnosti i namjerno ih iskoristio; (c) objektivna nerazmjernost, tj. ugovorena korist u očitom je nerazmjeru s onim što je dao ili učinio. Nedostatak bilo koje od navedenih pretpostavki isključuje primjenu odredbe članka 329. stavka 1. ZOO i čini prigovor zelenaškog karaktera ugovora neosnovanim.

32. Uvidom u podatke o poslodavcu sud je utvrdio da je tuženica bila zaposlena kod Pator TVA d.d., Novačka 2, Brestovje, na radnom mjestu portir te da joj je neto plaća za obračunsko razdoblje iznosila 1.012,46 EUR, bruto plaća 1.307,57 EUR, a ukupan trošak rada 4.167,22 EUR. Nadalje, uvidom u rubriku XII. obračuna plaće koja se odnosi na iznos za isplatu nakon obustava, sud je utvrdio da iznos ovrhe temeljem članka 212. Ovršnog zakona iznosi 0,00 EUR, što znači da u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu dana 3. veljače 2026. tuženica nije imala nikakvih aktivnih ovršnih obustava na plaći.

33. Prije sklapanja Ugovora o zajmu tužitelj je zatražio od tuženice, između ostaloga, da dostavi sliku sučelja e-dugovanja u kojem se odabiru „moja dugovanja“-naplaćene/obustavljene, te očevidnik svih osnova sa specifikacijom, a što je sud utvrdio uvidom u e-mail korespondenciju datiranu 3. veljače 2026. Nadalje, iz korespondencije datirane 3. veljače 2026., između tužitelja (info@alfacredit.hr) i tuženice, sud je utvrdio da je tuženica navela da nije blokirana niti je ikad bila.

34. Uvidom u Očevidnik svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate (FINA) od 3. veljače 2026. za tuženicu sud je utvrdio da nije imala evidentiranih dugovanja, blokada ni ovršnih tražbina.

35. Dakle, iz spisu priležeće dokumentacije sud je utvrdio da u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu tuženica nije imala evidentiranih dugovanja, blokada te stoga sud

ocjenjuje da tuženica nije bila u stanju prezaduženosti, blokade ni financijske nužde odnosno teškom materijalnom stanju u smislu članka 329. stavka 1. ZOO-a. Nadalje, tužitelj je standardizirani online zajmodavac koji zajmove odobrava automatiziranim sustavom bez ikakvog osobnog kontakta sa zajmoprimcem, a isto isključuje individualnu namjeru iskorištavanja.

36. Slijedom svega navedenoga, prigovor da Ugovor o zajmu ima zelenaški karakter u smislu članka 329. stavka 1. ZOO-a, odbijen je kao neosnovan.

37. Odredbom članka 336. stavak 1. ZOO-a je propisano da ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane, a odredbom članka 9. ZOO-a je propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

38. Slijedom navedenog, primjenom odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, platni nalog je održan na snazi za isplatu iznosa od 2.375,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, stoga je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

39. S obzirom da je platni nalog samo onaj dio rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se prihvaća zahtjev tužitelja da se tuženiku naloži plaćanje dospjele tražbine, a ne i odluka o troškovima ovršnog postupka, to je sud o troškovima postupka i to onog dijela koji se tiče izdavanja platnog naloga u sklopu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kao i onog nastalog u parnici, odlučivao ovom presudom kojom se postupak završava (sukladno Zaključku br. 3. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017.).

40. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. ZPP-a. Tužitelj je u pogledu osnove tužbenog zahtjeva prema slobodnoj ocjeni suda uspio 50%, a u pogledu visine istoga uspio 71%, što ukupno iznosi 121%, odnosno kada se podijeli sa dva (pravna osnova i visina) iznosi 60,50%, dok je tuženica sa osnovom uspjela 50%, a s visinom s preostalih 29%, što iznosi ukupno 79%, odnosno kad se podijeli sa dva (pravna osnova i visina) iznosi 39,50%. Nakon što se od uspjeha tužitelja od 60,50% oduzme uspjeh tuženika od 39,50%, dobije se uspjeh tužitelja od 21%.

41. Tužitelju je priznat trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 25,00 EUR, sukladno članku 7. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj: 9/21. 18/22. i 154/22.), trošak sastava prijedloga za ovrhu primjenom Tbr. 11.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 138/23; dalje: Tarifa) u visini 100 bodova, trošak sastava podneska od 27. svibnja 2026. primjenom Tbr. 8.1. Tarife u visini 100 bodova, trošak zastupanja na ročištu održanom 9. rujna 2026. u visini 100 bodova primjenom 9.1. Tarife, što uz vrijednost 1 boda u iznosu od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) i porez na dodanu vrijednost od 25% iznosi 750,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 153,60 EUR. Ukupno je, dakle, utvrđen trošak tužitelja u iznosu od 928,60 EUR odnosno razmjerno uspjehu u sporu od 21% u iznosu od 195,00 EUR.

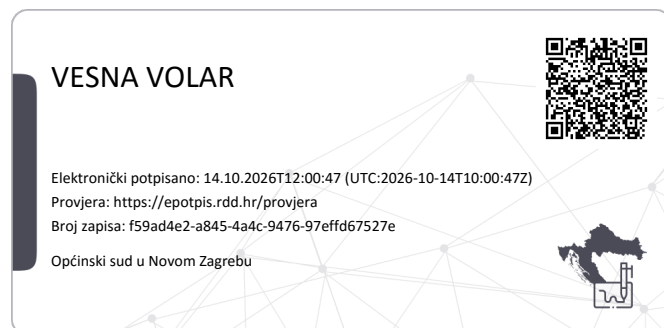
42. Odluka o zateznim kamatama, koje su tužitelju na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a, a stopa po članku 29. ZOO-a.

43. Zatezne kamate na priznati ovršni trošak nisu određene od dana donošenja rješenja o ovrsi sukladno navedenom Zaključku br. 3., a sve u smislu odredbe članka 164. stavak 4. ZPP-a.

44. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke presude.

U Zagrebu 14. listopada 2026.

Sudac:
Vesna Volar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 153,60 EUR
2. Tuženici

Broj zapisa: **9-3088e-9e313**

Kontrolni broj: **0d4ef-54762-ab229**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.